

БЕЗДОННИЙ КАПТУР

ЧОГО-ЧОГО, А ЗАЙД У ГОТЕЛЯХ хоч греблю гати. Зрештою, така готельна доля — мати справу з тими, хто ходить світом. Та жоден готель не сплітає слова «пройди світ» у «пройдисвіт» так, як це робить готель «Гранд Наутілус».

Візьміть цього чоловіка, наприклад. Того, який щойно зайшов усередину, відірвавшись від бурі. Того, що ступає по мармуровій підлозі порожнього вестибюля. Бачите його? Того, чиє обличчя заховане у широчезному каптурі довгого навощеного плаща, по якому стікає вода? Він не скидає свого каптура навіть тоді, коли звертається до

адміністраторки, і ні на мить не розлучається зі своїм багажем – стиснутою в рукавиці дерев'яною, окутою залізом скринькою.

Хто він? Що приховує?

Що там, у скриньці?

Цього ми, мабуть, ніколи не дізнаємося. Ну і нехай. Люди мають право на особистий простір. Чого в готелях теж удосталь. Тим паче є в цьому чоловікові щось лиховісне, щось загрозливе, що мені, далебі, й не хочеться знати. Я неабияк зрадію, коли він нарешті опиниться у своєму номері, провертуючи там свої брудні таємні дільця, подалі від мене. Він бере свій ключ і відходить від рецепції...

...і прямує до мене!

Я виструнчуєсь і поправляю свій кашкет.

– Чим я можу вам допомогти, сер? – запитую, коли чоловік у довжелезному плащі зупиняється перед стійкою моеї комірчини. Я здіймаю очі й бачу саму лише темряву в каптурі, з якого скrapлює вода. Мій кашкет сповзає на потилицю, тож я його поправляю.

– Герберте Лемон, – з відлоги долинає голос, і я здригаюсь. Від того як неприродно він звучить, у мене аж сирітки по тілу.

Купити книгу на сайті [>>>](http://kniga.biz.ua)

— Т-так, сер. — відповідаю. — Я, Гербі Лемон, черговий столу знахідок у готелі «Гранд Наутілус», до ваших послуг. Ви щось загубили?

Зненацька роздається **БА-БА-БАХ** і над містечком проноситься гуркіт грому. Його супроводжує блискавка, що лише підкреслює чорноту чоловікового каптура. Вітер гатить дощем об віконні шиби, аж мигтять світильники в готелі.

Чоловік стоїть, як і стояв, крапаючи водою на мою стійку.

— М-можливо, парасольку? — припускаю.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

ДИВАКИ ТА БЕЗУМЦІ

ДРУГЕ ПРАВИЛО РОБОТИ в столі знахідок:
«Зберігай спокій і тисни усмішку».

Серйозно, ви не повірите, що іноді передають у мій стіл знахідок: усілякі штушенці, дрібнички, мішанка всіх можливих дурничок. Якось мені навіть здалася в руки жива, з крові та плоті, людина, але то вже інша історія. Ви просто мусите це прийняти, зберігати спокій і вдавати, що римський шолом, чи кліпса для носа, або заляпаний кров'ю свічник, який залишили в зимовому саду, є звичним явищем для чергового столу знахідок. Тож я саме розмірковую про друге правило, коли знову

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>